

Egyik csapás a másik után érte Szeged egyik legrégebbi vállalatát

Felszámolás a Heavytexnél

Folytatás az 1. oldalról

A német tulajdonos felbontotta a Heavytexszel megkötött éves szerződését, azt követően, hogy az újszegediek 70 millió forintot költöttek egy olyan beruházásra, amellyel legnagyobb megrendelőjüket még rugalmasabban szolgálhatták volna ki. Az indok a termék ára volt, amelyet olcsóbban szereztek be a Távol-Keletről, valamint Portugáliából. A szövő rt. árbevételének fele, közel 1 milliárd forint származott a gumigyártól.

A Heavytex emiatt 2001-et már veszteséggel zárta, a kieső árbevételt csak kisebb megrendelésekkel szépítette. Mindig is takarékosan bántak a költségekkel, ezt követően még szorosabbra húzták a nadrágszíjat, ám nagy összegeket ezen a fogyókúrán nem tudtak megfogni. A helyzetet 2002-ben tovább nehezítette a forint erősödése, aminek következtében az esztendő végén egy tízéves üzleti kapcsolat szakad meg: az etióp partner – akinek ponyvákat szállítottak – nem kívánt új szerződést kötni a Heavytexszel. Az újabb árbevételkiesés nagysága 400 millió forint volt.

Széll János a makacs tényekhez azt fűzte hozzá, a menedzsment mindent elkövetett a cég megmentése érdekében. Az egyik kiút a Heavytex Ipari Park fejlesztése, minél több bérlő telepítése lett volna, jelentősen növelve a bevételeket. Mivel a gyár a 11,5 hektáros terület alig 3

Nincs valami jó hangulat a cégnél.

Fotó: Karnok Csaba

hektárnyi részére szorult vissza, a kihasználatlan ingatlanokba 12 bérlő költözhetett. Ám az igények nőttek, sok érdeklődő építeni, bővíteni szeretett volna, a területet viszont építési és megosztási tilalom sújtotta. A vezérigazgató azóta, hogy 2001 januárjában elnyerték az ipari park címet, tárgyalta az önkormányzattal és sürgette a tilalom feloldását, de csak az utolsó hónapokban gyorsultak fel az események. Elkészült a területre vonatkozó kedvező rendezési terv, de ez már nem segít a Heavytexen.

Történt még egy próbálkozás,

amely megmenthette volna a céget: ha az ingatlant teljes egészében eladják egy izraeli befektetőnek, a Sybil Holding Limited Ltd.-nek, s a vételárból kifizetik az adósságot. Az adásvételi szerződést már alá is írták, amikor a pénz átutalását megelőző napon, 2002. december 30-án a partner egyoldalúan felmondta a szerződést.

Ezt követően az egyik beszállító felszámolási eljárást kezdeményezett, amelytől hosszú tárgyalásokat követően sem állt el, és a bíróság határozata március 27-én jogerőre emelkedett. A ki-

jelölt felszámoló a Kossuth Holding. Egyelőre a jövővel kapcsolatban csak annyit tudni, a gyár megmaradt piacaira tovább szeretne termelni. A vezetés napi kapcsolatban áll Botka László polgármesterrel is, aki felajánlta segítségét a munkahelyek megmentése érdekében. A cég részvényeinek 18 százalékát ráadásul az önkormányzat birtokolja. Még mindig van remény arra, hogy a gyártás valamilyen formában folytatódik és az emberek egy részének lesz munkája.

FEKETE KLÁRA

Megint felszámolás

FEKETE KLÁRA

E sorok szerzője nem először jelenti be e lapban, hogy újabb cég került bajba Szegeden, s nem először írja le: jogerőre emelkedett a társaság ellen indított felszámolási eljárás. Szívszorító közlések ezek, hiszen újabb családok kerülnek lehetetlen helyzetbe, a munkahelykeresés mókuskerekébe. Az eltelt több mint tíz esztendőben ugyanis kevés olyan sikertörténet született, amelynek az lett volna a vége, hogy 40-50 éves emberek, szövő- vagy ruházatiipari képesítéssel rendelkezők miként találtak magukra a szolgáltatásban, avagy a bioiparban.

Ilyenkor mindig kétfajta véleménnyel találja magát szembe az ember. Az egyik tábor visszasírja a múlt rendszert, amikor is több ezer embert alkalmazó hagyományos iparágak nyújtottak biztos megélhetést, családi közösséget, gyári bölcsődét, óvodát, munkahelyi étkeztést és nyári üdülést a szegedieknek. A másik oldalon erre azt mondják, a huszonegyedik század nem arról szól, hogy fülsikettítő zajban szövőgépek mellett készüljenek olyan termékek, amelyeket sokkal olcsóbban lehet behozni a Távol-Keletről. A szép új világban az emberek öt évente új szakmát tanulnak, kis- és középvállalkozásoknál tízen-tizenötön beszállítóként dolgoznak, majd rugalmasan profilot váltanak, ha úgy hozza az élet.

Az igazság természetesen most is valahol középpütt található, hiszen semmi sem olyan fehér és fekete, mint amilyennek első pillantásra látszik. A szép új világban is vannak hagyományos iparágak, lehet egyszerre 2-300 embernek is kenyeret adni, ha az állam és az önkormányzat együttesen ismeri fel ennek a jelentőségét. Lám, a Heavytexnek is segíthetett volna a területrendezési terv gyorsabb módosítása, hiszen a nagy dolgok sokszor az ilyen apróságokon buknak el.

Mert lehet fitymálni egy könnyűipari cég alig nullszaldós mérlegét, egy-két millió forintos nyereségét, mondván, micso-da kis pénz ez manapság. Aki ezt teszi, nem tudja, hogy kicsi ugyan a nyereség, de eközben az a bizonyos gyár több száz millió forintot fizet be az állam és az önkormányzat kasszájába különböző jogcímeiken. Miközben minden másodikán a dolgozók folyószámlájára utal egy csekélyke összeget fizetés gyanánt. Ezekből a pénzekből családok élnek, gyermekek nőnek fel. Eltartják magukat, és sorsuk rendezése nem az állam nyakába szakad.

Interparlamentáris tanácskozás

A határon átnyúló együttműködésről és Magyarország uniós csatlakozásának a két ország kapcsolataira gyakorolt hatásairól tárgyaltak az Interparlamentáris Unió Szerb-Magyar Baráti Tagozatának tegnapi kezdődött tanácskozásán.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A kétnapos konferencia pénteki sajtótájékoztatóján Illés Zoltán fideszes országgyűlési képviselő, a tagozat magyar elnöke bejelentette: kezdeményezi az országgyűlés elnökénél annak a kétoldalú egyezménynek az elfogadását, amelynek révén felállhat a kulturális, oktatási, kisebbségi és egyéb kérdésekkel foglalkozó ve-

gyes bizottság. A politikus fontosnak tartotta az év végén mindkét oldalról parafált egyezmény parlamenti elfogadását Szerbia-Montenegróban és a magyar parlamentben egyaránt. Balala Lajos, a tagozat szerb elnöke reményét fejezte ki, hogy megállíthatatlan a szerb demokratizálási folyamat.

A két ország delegációjának tagjait fogadta Botka László polgármester, aki köszöntőjében elmondta: a két országnak Magyarország uniós csatlakozása után is meg kell őriznie hagyományos nyitottságát egymás irányába, hiszen a gazdasági, kulturális együttműködés mindkét fél számára csak előnyöket hozhat.

Cser Ágnes diagnózisa Szentesen

Privatizáció, jogok és egészségügy

Ha az ország csatlakozik az unióhoz, kiderül, mely cégek nem fizetik a járulékokat dolgozóik után – mondta Cser Ágnes, az Egészségügyi Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének (EDDSZ) elnöke pénteki előadásán Szentesen.

Hazánk európai uniós csatlakozása előtt egyfajta zárszámadást készített Cser Ágnes, az EDDSZ elnöke arról: hol tart most a magyar egészségügy és hová akar eljutni. A tervezett európai uniós tagságunkkal kapcsolatban úgy fogalmazott az elnök asszony: az uniós csatlakozás azért előnyös, mert a dolgozóknak jogosítványuk lesz a közpénzek ellenőrzésére. Az EU-ban elképzelhetetlen a hazánkban bevett gyakorlat: ha csatlakozunk, azonnal kiderül, mely cégek nem fizetik a járulékokat a dolgozóik után.

Cser Ágnes állítása szerint a hivatalokban nálunk gyakrabban előfordulhat a korrupció, mert nincs a civileknek ellenőrzési joguk. Az integráció legnagyobb áldozatai a nyugdíjasok lesznek, hiszen semmi esély arra, hogy a járandóságuk felzárkózzon az EU-országok átlagához.

A szakszervezeti elnök ellenzi a Medgyessy-kormány azon tervét, miszerint az egészségügyi intézményhálózatot teljesen privatizálja, azaz át akarja adni az önkormányzatok, vagyis a lakosság vagyonát a globalizált magántulajdonosoknak. Ha az emberek tisztában lennének a jogaikkal, akkor helyi népszavazást kezdeményezhetnének a kórházak privatizációjának megakadályozása érdekében – hangoztatta Cser Ágnes.

B. I.

Kávéházi esten mutatkoztak be a színidirektor-jelöltek

Közös a cél: jobb színházat!

Öten az aspiránsok közül: Székelyi József, Beke Sándor, Gergely László, Koczka Ferenc és Nikolényi István.

Fotó: Miskolczi Róbert

A városháza színháziakkal, érdeklődő városatyákkal és polgárokkal megtelt házasságkötő termében mutatkoztak be tegnap a kávéházi rendezvényt sorozat estjén a szegedi színidirektor-jelöltek.

Nekünk se 88! címmel rendeztek kávéházi estet tegnap a városháza házasságkötő termében a helyi kereskedelmi rádió munkatársai, akik a Szegedi Nemzeti Színház főigazgatói posztjára pályázó hét aspiránst szertették volna egy asztalhoz ültetni. Sokan kíváncsiak voltak a jelöltekre, akik közül először csak az öten jelentek meg. – Kicsit valamennyien elmebetegek vagyunk, hogy épp egy olyan időszakban szeretnénk a Szegedi Nemzeti Színház és Szabadtéri Játékok fellendítésére vállalkozni, amikor erkölcsi és pénzügyi válságban van – fogalmazott Koczka Ferenc, aki csak csapatmunkaként tudja elképzelni a teátrum irányítását, ezért rögtön be is mutatta a szegediek által jól ismert szakemberekből álló csapatát. A kassai és

egri tapasztalatai birtokában pályázó Beke Sándor szerint az új igazgató legfontosabb feladata az lesz, hogy feltárja, mi miatt van deficit, és stabilizálja az intézmény működését. Szigorú tagozatgazdálkodást vezetne be, s ezzel megszüntetné az egymásra mutogatást. Székelyi József épp a merev tagozati megosztottságot szüntetné meg, ugyanis szerinte az intézményen belül rosszul és ellenérdekeltlen működő bandériumok megnehezítik a munkát. Pedig az ország egyik legjobb, legsokoldalúbb színházi műhelyét lehetne kialakítani Szegeden, ahol rangot jelent tagnak lenni. Az összművészet jegyében Bartók-esttel indítaná az első évadot: szegedi énekesekkel szólalna meg A kékszakállú herceg vára, Juronicsék pedig élő zenére táncolnák A csodálatos mandarint.

Gergely László szerint mesterségesen felnagyították a szegedi színházzal kapcsolatos problémákat, kevés ilyen jó adottságú teátrum van az országban, mint a szegedi. A legfontosabb teendő: biztonságot és nyugodt al-

kotó légkört garantálni a színészek számára. Nikolényi István úgy fogalmazott: minden szegedi polgár meg tudja ítélni, milyen igazgató lenne, hiszen három éven át már egyszer vezette a színházat. Szerinte a mostani csődhelyzetért nem Korognai Károly a felelős, hanem azok a korábbi városvezetők, akik akkor is jóváhagyták a folyamatos túlköltekezést, amikor már látszott, hogy ki fog durranni a léggömb.

Az est második felére befutó hatodik pályázó, Kocsis László Levente úgy vélte: a színház élén menedzserre van szükség, aki egy profi teammel irányít, és nem önmegvalósítani akar. Erről, valamint a leendő direktor szegedi diszégéről és a finanszírozásról is kisebb vita kerekedett. A jelöltek abban viszont egyetérteni látszottak, hogy legkésőbb a naptári év végéig kezelni kell a színház gazdasági krízisét, és 2004 januárjától a szegedi nézők igényeinek jobban megfelelő, üzembiztosan működő színházat kell teremteni.

H. ZS.